

Những điều “phủ phàng”

Các bạn thân mến,

Một sự thật không phủ nhận là cuộc sống sinh hoạt hằng ngày luôn đầy rẫy những điều bất như ý, khó khăn. Vượt qua những điều đó đôi khi đòi hỏi ta phải có chút bản lĩnh để có thể đối mặt với những sự thật có khi rất khắc nghiệt để tìm ra cách giải quyết, và có trải qua thử thách như vậy thì ta mới trở thành một con người cứng cáp hơn được. Và để rồi khi đã vượt qua được bao chông gai đó, ta mới nếm được sự bình yên hạnh phúc thực sự bằng các cảm thọ của chính mình.

Những chông gai, sợ hãi đó có thể là những sự thật trên đời mà ai ai cũng đều biết cả, thí dụ đơn giản như không một ai trong chúng ta có thể tồn tại vĩnh viễn hay không phải ta hài lòng với tất cả mọi người mà ta có liên hệ. Biết như vậy, nhưng để sống sao cho „đúng“, cho „đáng“ thì đôi khi không dễ chút nào!

Có những sự thật „**phủ phàng**“ mà ta nên nhìn nhận để buông bỏ những ý nghĩ tiêu cực trong cuộc sống, giúp ta có được bình yên hơn:

- Cả cuộc đời ta chăm chỉ làm việc, luyện tập để thực hiện một công trình nào đó, nhưng sự chăm chỉ, tinh cần này đôi khi cũng không đủ để ta hài lòng mà nó còn đòi hỏi ta phải thật sự có thêm cái tính **đam mê** trong đó. Sự luyện tập tinh tấn đôi khi cũng không đưa ta đến mức xuất sắc trong kết quả. Luyện tập mà không đam mê thì có thể đưa đến áp lực, lo âu, khi

có đam mê thì sức sống sẽ mãnh liệt hơn. Có được như vậy thì ta mới hết lòng với công việc ta đang có.

- Ta luôn mang trong đời rất nhiều ước muốn: „Nếu tôi có thật nhiều tiền của, tôi sẽ hạnh phúc“, „Nếu tôi được chức vị cao, tôi sẽ.....“, „Nếu tôi trở thành....., tôi sẽ.....“ . Nếu người đó mà cứ ước với mơ thì đâu là cố gắng hay động lực nữa ? Mà ta đã biết: **cuộc đời không chỉ được vẽ nên bởi màu hồng của sự hạnh phúc, mà còn có màu xám của buồn đau, chán nản, thất vọng và vô số các cảm xúc tiêu cực khác nữa**. Cho nên dù đang ở trong màu nào đi nữa, hãy chấp nhận nó, đừng chỉ ở đó mà chờ đợi phép màu nào đó bôi đi những vết xám, rồi quét lên màu hồng cho ta. Ta phải tự đứng dậy, tự tạo nên những màu sắc tươi sáng hơn để đẩy lui màu xám đi. Trong các đau buồn tiếc nuối ta sẽ cứng cáp, trưởng thành hơn. Gom góp lại những gì mình đang có, hài lòng với nó và tiến từng bước vững chãi trên con đường mình chọn.
- Ta may mắn có được những người bạn thân thiết, thân tình, đôi khi có thể gọi nhau là tri âm tri kỷ....nhưng thực ra, **bất kỳ những người này đều có thể làm cho ta thất vọng**, đây là một sự thật „phủ phàng“ mà ta phải chấp nhận. Và muốn cùng đi chung với nhau trên con đường dài trong bất cứ lãnh vực nào dù đó là tình yêu đôi lứa hay công việc sinh hoạt hằng ngày, phải có chất lượng của sự tin tưởng của cả hai bên. Chính sự tin tưởng này chế tác ra niềm vui, cho dù sẽ có mặt những nỗi thất vọng, nhưng sự tin tưởng được kèm theo thái độ tha thứ đôi bên sẽ khiến cho mối quan hệ, tương quan tiến triển tốt đẹp. Ta nên biết, không có ai là người hoàn hảo, họ có thể làm ta khó chịu, thất vọng. Nên biết học cách tự đứng dậy sau những thất bại, vấp ngã, rút kinh nghiệm để vượt qua mọi thách thức trước mặt.
- Ai rồi cũng sẽ chết, nhưng ta hay nghĩ rằng: ta đang sống ngày hôm nay và ta sẽ luôn có ngày mai khi ngày hôm nay qua đi! Chính cách suy tư này làm cho ta cảm thấy chùng bước, sợ hãi khi phải nghĩ về cái chết. Tuy nhiên, ngoài yếu tố tâm linh, khoa học còn chứng minh rằng: sự suy nghĩ về cái chết thực sự là một điều tốt vì nó không những đem lại sự cải thiện con người về sức khỏe thể chất, mà còn chế tác ra động lực đẩy ta cố gắng hoàn thành những dự tính, những mục tiêu mà ta đã đề ra lâu nay. Nếu không có cái chết thì có lẽ con người sẽ sống rất trì hoãn. Thành ra, sự giới hạn của sự sống tuy là sự thật „phủ phàng“ nhưng sẽ không là điều khó chịu tột cùng mà nó sẽ giúp ta tập trung hơn, sống ý thức, trân quý từng cơ hội có được với người thân, bạn bè, những niềm vui nho nhỏ đang có mặt quanh ta....có nghĩa là làm sao sống hết mình với cuộc sống ta đang có được. Càng lớn tuổi, ta càng nên sử dụng thời gian ngày càng cạn kiệt cho những điều có ý nghĩa nhất, dù đó là những điều nhỏ nhặt nhất.

Cái sự thật „phủ phàng“ này cho ta kim chỉ nam: „**Hãy sống như thể hôm nay là ngày cuối cùng của đời mình**“ vậy ! Mọi thứ quanh ta sẽ được trân trọng hơn. Cuộc sống vì vậy sẽ ngày càng trở nên có ý nghĩa và phong phú hơn ra.

Các bạn thân mến, thế giới ta đang sống là một thực tại hiện tiền chứ không phải là thế giới trong chuyện cổ tích hay huyền thoại nào, nó tiềm ẩn rất nhiều cạm bẫy và cũng đầy rẫy những nhiệm màu. Càng từng trải, ta càng mạnh mẽ hơn, bản lĩnh hơn, sống tốt hơn và cuối cùng thì dù cảnh có thay đổi, có động cách nào đi nữa, mà khi làm chủ được các biểu cảm, giữ tâm không động thì đời sống ta chắc chắn sẽ nhẹ nhàng, thông dong hơn.

Mong lắm thay !

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html> [**<=>bấm vào**]

www.vietnamvanhien.org

